

[Socialministeren]

omprioritering efter de lokale skøn, dvs. flytte ressourcerne fra områder med faldende behov til områder med stigende behov.

Jeg er ikke tilhænger af øget statslig styring af kommunernes opgaver. Vi skal tværtimod holde fast ved princippet om, at kompetence og ansvar for opgavernes løsning skal ligge så tæt ved borgerne som muligt. Staten skal ikke forsøge at fjernstyre kommunerne, men derimod give kommunerne de nødvendige styringsredskaber. Det bærende princip i ældrepolitikken bør fortsat være, at den skal indrettes efter de ældres behov. Selvbestemmelse, individualitet og tryghed skal have højeste prioritet. Standardløsninger og central styring lever ikke op til disse krav. Det vil i stigende grad være nødvendigt med decentrale og individuelle løsninger, tilpasset den enkelte situation, herunder særlige serviceforanstaltninger for ældre, der ikke længere kan klare sig selv.

Som det fremgår af regeringens oplæg til 1990'ernes ældrepolitik, som er afgivet til Folketingets Socialudvalg, har regeringen iværksat en række initiativer på ældreområdet.

På pensionsområdet bliver den første store udfordring at drøfte muligheden for at forenkle pensionsystemet ved en eventuel overgang til bruttopension. De fordelingsmæssige konsekvenser gør, at der ikke er lette løsninger forbundet med en sådan overgang. Vi må endvidere overveje muligheden for at forenkle og samordne de forskellige regelsæt om tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet.

Socialministeriet har belyst forholdene for senildemente. Undersøgelsen har været til debat på en konference den 8. april 1991. På baggrund heraf agter regeringen at udsende informationsmateriale om de gældende regler og forslag til, hvorledes hverdagen for demente kan forbedres.

Regeringen har bedt en embedsmandsgruppe om at belyse udviklingen på bolig- og plejehjemsområdet. Når redegørelsen har været forelagt Ældreboligrådet, vil vi se på, om der er behov for initiativer på det område.

Der er som tidligere omtalt iværksat en undersøgelse på hjemmehjælpsområdet. Resultatet af undersøgelsen indgår i en konference i juni 1991. Konferencen skal vise, hvilke yderligere initiativer der er behov for på ældreområdet.

Regeringen mener, at der fra centralt hold skal gives kommunerne både frie rammer og in-

spiration til at tilrettelægge bolig- og servicetilbudet i overensstemmelse med de lokale ønsker og behov. Kommunerne er i fuld gang med omstilling på ældreområdet, og jeg ser mange tegn på, at der virkelig er sat meget i gang.

Jeg finder det vigtigt, at vi først og fremmest sikrer os, at der er plads til udformning af forskellige lokale løsninger, baseret på lokale behov og ønsker. Jeg kan derfor også her give tilsagn om, at regeringen fortsat vil se meget positivt på at fjerne eventuelle barrierer i lovgivningen, som man fra kommunernes side måtte påpege som hindringer for en fortsat udvikling af fleksible strukturer og løsninger på ældreområdet.

Forhandling

Jørn Pedersen (S):

Baggrunden for denne forespørgsel er som nævnt alvorlig bekymring for udviklingen i ældrepolitikken her i Danmark. Vi ved, at der i de kommende år vil blive flere ældre i den danske befolkning, især flere af de ældste blandt de ældre. Derfor er der god grund til at vurdere, om vi reelt nu og i fremtiden kan leve op til vore ældrepolitiske målsætninger.

Den økonomiske udvikling i kommunerne er negativ. Man har alvorlige problemer med at få økonomien til at hænge sammen. Skatteindtægterne er svigtende, samtidig med at de sociale opgaver vokser, bl.a. som følge af befolkningsudviklingen og som følge af den store arbejdsløshed. Der er flere andre områder, der også spiller ind, f.eks. børneområdet. Trods en oprigtig – tror jeg roligt man kan sige – politisk vilje til at løse problemerne er det svært for kommunerne og kommunalbestyrelserne at få tingene til at hænge sammen.

På boligområdet skete der en lovændring i 1987, hvor Folketinget vedtog ældreboligloven. Den har ført til en positiv udvikling med nybyggeri af gode og tidssvarende ældreboliger, men har også ført til en nedgang i antallet af plejehjemspladser i den traditionelle forstand, idet utidssvarende plejehjem er nedlagt. På boligsiden er det selvfølgelig positivt, på plejesiden giver det imidlertid problemer.

Det er naturligvis sværere at betjene de ældre i eget hjem end i forbindelse med en institution. Når det gælder trygheden for de ældre, er der givetvis også problemer med de løsninger, fordi